

HEGEDŰS ÁGOTA

narváleső

végiggurulok a sárga térköveken, az út vége zsák, kék korlát ível a patak fölött. megállok a hídon. letámasztom a biciklim a korláthoz, nem lakatolom le, nem viszem tovább, és itt sem kell majd senkinek. ott az a világ lesz, amit én viszek magammal a zsebemben, meg is repedezhet, antikolt szalvétatechnikával készülhet, és piros csíkos pizsamák lesznek felaggatva a fák ágaira. narváleső hull majd, és ha felnézek, ijedezhetek is, vagy elugrállhatok. nem esnek rám. kikerülnek, hogy orrig fúródjanak az agyagba, és kék tujákként ösvényt nyissanak. jegesmedvék, hermelinek óvakodjatok. a ti fejeteken céltáblák a keménykalapok. a foltosan festett ösvény felé indulok. kesztyűs kézzel integetek vissza.